

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iiiii. post. iiii. d[omi]nicam. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria .iii. post Letare

meipso nō venit sed est verus qui misit me
quē vos nescitis. Libyso. Ex p̄p̄is fmo
nibus eos capit. Quid em dixerat: cū venu-
rit ch̄is nemo scit vñ sit. Quid se ch̄im
esse: qm̄ a patre venit quē ipsi nesciebant.
Et q̄ verba eius irritauerat iudeos: qui
simulabant se scire: tō querebat eū appre-
hendere: sed nemo misit in illum manus:
q̄ nōdū venuit hora ei. ut ait Aug⁹. q̄
nōdū volebat. Libyso. Vide furor eorū
invisibiliter defrenatum. Multi autē de
turba crediderūt in eū. Ideo nō fuit fru-
stra doctrīna ch̄ii. Aug⁹. Huius et pauci
peres saluos faciebat dñs. Turba em q̄
suā eruditinē cito vidit: et illius medicis
nā sine dilatatione cognovit. Has igit̄ veri-
tates considerate et verba dei diligenter ac-
cedite: et cū hūilitate recipite ut sic medici-
nā salutare a dño capiat. Exemplū legit
q̄ fuit quidā comes lubric⁹ supbus et ma-
liciosus qui et in peccatis diu vixit. Lōti⁹
git aut̄ die quadā eū intrare eccliaz et ser-
monē audire: et audiuit p̄dicare illō Eze-
chiel. xvij. In quaunc̄ hora. r̄c. Unde
ad seipm̄ reuerlus iplozauit dei misericordiaz
ut sibi indulgeret q̄ de cetero ei vsc̄ ad
mortē seruire vellet. Postmodū ḡ mudū
deservit et religionē intrauit et deo fideliter
seruuit. Et post ei⁹ mortē inuentū est su-
per ei⁹ sepulcrū scriptū Iñis aureis illō di-
ctū p̄s. Dicit dñs verbū suū et sanavit eū
Ite di. ps. Eloquij dñi inflamauit eū.

Tert⁹ arti. Audist̄ r̄c. Lauete ne si
ris silēs iudeis q̄ d̄ lege glabā nec tñ
legē seruabant. Nā si fueritis in culpa: in
crepationem domini atq̄ condemnationis/
nem simul cum eis habebitis sustinere.
Nam sicut habef extra de p̄st. Trāstato
qđ de vno dñ: necesse est ut de alio simili
intelligat. Et quoties ex vna radice vñ
ciū nascitur: dñs est ut vna lege tollatur.
L. de nuptijs. Si libertā et ff. de legib⁹
et senatus consulti. Pone casum de similib⁹
in furto aut homicidio et applica. Nō em
dubiuž est quin cōdēnandi sint a dñ oēs
diuine legis trāgressores. Unde dicitur
in cano. Jude. Ecce venit dñs facere iudi-
ciū ḥ oēs et arguere oēs impios de omib⁹
epib⁹ impieratis eoꝝ r̄c.

Feria .iiij. post .iiij. dñicam. xl.

Ece ascen

Arc. Lauamini mūdi estote
Esa. i. Ḡr̄yidelz dignis
ascendere hierosolymā. Ad hanc autē lo-
tationē tota horat̄ ep̄la tria faciendo. **P**ri-
mo ponendo informatiū exhortationē.
L. d. Lauamini. vsc̄ defendite vidua,
Secundo inductiū p̄missionē. cū di. Veli-
nite. r̄c. Si fuerit. r̄c. q. d. q̄liac̄ sint pec-
cata vestra: delabo ea: et conscientia lauabo
si feceritis q̄ dixi. **T**ertio ponit certissi-
matiū confirmationē. Lū ait. Dicit dñs
ops q̄ sc̄z mentiri non potest.
Ecce r̄c.

Primus arti. An satisfactio exterior
in iuncta p̄ peccatis cōfessis: et postea
in mortalē facta: sit iteranda. Quid si q̄ nō
recōciliaſ deo. **L**atra. Quia impler p̄
ceptū sibi iniunctū videt satisfactiū p̄ceſ
pto. R̄sio s̄m sco. in. viij. dñs. xv. Erñs in
mortali: de q̄ et nō penitent: nec actu necha-
bitu: explēdo p̄niā sibi prius iunctam
pro peccatis de quibus penitent et fuit ab
solutus: vere satisfacit exteri⁹ p̄ illis. Sed
duplex est satisfactio. Una reconciliatiū
ia ad amicitia: et talis nō est ista. Alia
adquisitiua pene soluende: et talis est ista
Et ad hanc sufficit q̄ sit voluntaria. Nam
et i hūanis emendis: sufficit solutio pene;
q̄uis esset inuoluntaria. **H**ec sco. Beat⁹
autē bon̄ d̄t. q̄ satisfacere de vi hominis
importat diuinā acceptationē: reconciliationē:
et amicitia. Sine gratia aut̄t̄ chari-
tate impossibile est dō placere et opa eius
acceptari. Ideo nec satisfacere est possi-
ble. **H**ec bon̄. **P**ro fūd. Non possumus
ex nob̄ deo satisfacere. **G**li dīc p̄bs. viij.
Ethi. De reddi non p̄t dignus hono.
De tamē ex sua bonitate cōcērat si faci-
m̄ qđ in nob̄. **S**ʒ heu pauci h̄ faciūt. Nā
pauci etiā i bono p̄posito p̄seuerāt: q̄to
ad peccatū redeūt. **G**li Quid. li. **D**era.
Eheu q̄nta hoies rerū incōstantia versat
Ideo pauci bene satisfaciunt. Sed queri-
tur. An satisfactio r̄c. **D**ic r̄n. v̄s. Et q̄
conclude q̄ satisfactio complera in more
linon valet ad ascēdendū Hierosolymā:
quoniam oēs in mortali existentes sunt in
odio dei. p̄s. **O**disti omnes qui operant-

Iniquitatem. Eccl. xij. Ultissimum odio h̄z peccatores. Ideo nec sue operatioes pos sunt esse gratae deo. Figura. Genes. iiiij. Respergit dñs ad abel et ad munera eius. Nota q̄mō dñ ad abel: quoniam tō mune⁹. H̄z eius placuerunt: quia eius persona placebat. Expone et applica notando de peccatoibus illud Isa. lxx. Opera eoz inutilia Non enim utilia esse possunt nisi sit pura conscientia. Non potest autem esse pura conscientia sine charitate. Figura in euangelio hodierno. Joā. ix. Ecce lauit oculos in natatoria siloe: et sic illuviat ē. Spiritualiter siloe interpretratur missus. Et bene signat ignem charitatis qui a deo mittitur. Iuxta illud Chren. i. De celo misit igne in ossibus meis. Iste est ignis purgatus. Grego. Tanto peccatoribus amplius consumitur quanto peccatoris cor maiori charitatis igne cocremat.

Tercius articulus. In euangelio: qđ scribit Jo. ix. tria sunt contemplanda quoniam consideratio debet nos inducere ad penitentiam ut disponamur ad ascendendum bierosolymā.

Sequitur articulus. Scđm est sua mirabilis potētia. Certe est sua desiderabilis beniuolenta.

Primum ē christi incoprehensibilis sapientia. Scđm est sua mirabilis potētia. Certe est sua desiderabilis beniuolenta. Rerum articulus. Quā ostendit respondendo ad interrogationē discipulorū de ceco nato. Nam ut dñ. euāgelium. Preterētēs iesus vñ dicit hominē cecū a nativitate. Et interro. eū dñ. iesus. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius ut cecus nasceret? Redit ille. Neq̄ hic peccauit neq̄ parentes eius ē. q.d. neq̄ p̄tō suo cecus est: neq̄ peccato parentum. Sed ratio cecitatis ei⁹ est ut opera dei. Et unde notandum sūmā mā. in. iij. dis. xv. Et greg. in mora. li. j. Aliqñ infligitur aduersitas in cumulū meritorū sicut ad probationē. Exempli in iob. Job. i. 2. j. Ite in paulo naufragante. Act. xxvij. Aliquando ad purgationē sine correctionem. Exemplo in illo cui dicitur. Job. v. Ecce manus factus es: iam nō ampli⁹ pecare ne deterius aliquid tibi cōrigat. Ite in maria sorore moysi. Aufer. xij. Unde notandum sūmā Bonavent. in. iij. distinc. j. Pena comparatur ad puniū: et sic nō pla-

cet deo: comparatur etiam ad meritū sc̄z peccatores. Punientē culpā: et sic deo placet inqntū est iustus. Comparatur etiam ad fine vel ad effectū: puta ad iustificationē peccatoris: et sic placet deo inqntū est misericors. Nō primo delectat deo in pena sūmā q̄ pena: s̄z s̄z q̄ iusta vñ iustificatoria. Hoc bonū. Ali quando infligit ad punitionē tñm: et hec ē initium quoddā in infernum. Exempli in he rode Actu. xij. et in antiocho. q̄. Dach. ix. De huiusmodi dñ. Hiero. xvij. Induc su per eos diē afflictioes et duplice cōtritione cōtere eos. Aliquando ad preseruationem sicut testat paul⁹ de seipso dices. Nemāgnitudo reuelationū extollat me datus ē mib⁹ i stimulus carnis mee r̄c. Aliqñ ad diuine virtutis declarationē sicut in ceco nato. De p̄dictis nota istos v̄. Ut probet aut purget/aut puniat/aut cuet. Ut christi pateat gloria/pena datur. De hoc aut ceco dñ. Chrys. Sed nunquid iste iniusta passus est: S̄z ego beneficium accepisse dñ co q̄ cecitatem. Per hanc enim interiorib⁹ respergit oculis: qui v̄ero ex nō eē ad esse eū deduxit: potestate habebat absq̄ iniuria et ita eū dimittere. Sequitur De oportet operari opa eius qui misere donec dies est. Chryso. i. licet hoībus credere in me donec vita hec consistit. Sequitur, venit enim nocte quando nemo potest operari. Chrys. Non dicta ē sūmā illud. Projicite in tenebras exteriores. Ibi enim erit nocte: vñ nemo poterit operari: sed recipere qđ hic operatus est. Sequitur: qđ diu sum in mundo: lux sum mundi. Aug⁹. Dies presentie christi vñq̄ in consummationem seculi. Ipse ei dicit. Ecce ego vobiscuz sum vñq̄ ad consummationem seculi. Scđm est sua mirabilis potentia in ceci illuminatiōe. Cū enim hec dixi: expiūt in terrā: ut ostenderet hūanitatem suam organum esse divinitatis. Et fecit lutuz ex sputo et liniuit lutum sup oculos meos. Spūaliter. Peccator cecus illuminatur ex linitione lutū super oculos mentis. id est ex terrene fragilitatis consideratione et humane vñlatis. Job. dec̄o. Memento queso q̄ sicut lutum feceris me. Et vade et lava in natatoria siloe: qđ interpretat miss⁹. Abi h̄t q̄ lavit et venit videntis. Notandum q̄ siloa

Feria. V. post Letare

fons est ad pedem montis sion descendendo
in vallem Josaphat qui non iugibus aq[ue]s
sed certis horis per aqua terraque ebullit ter
vel quater in ebdomada, ex quibus collectis
non longe a fonte siebat quis stagnum: quod moⁿ
do piscina: modo natatio. dicitur. Spualit:
peccator: hiatus consideratio sue terrene
fragilitatis et sic humiliatur mittit ad na
tatoria siloe. i. ad sacram penitentie in qua opera
tur Christus pro nobis missus. Aug^{us}. Huius ille
fuerit missus nemo noscitur. fuisse ab iniq[ue]tate
dimissus. Sequitur. Iacobus vii. q[ui] vi
derant eum prius. et ceteri elecerunt eum foras.
Sed et Chrysostomus. Et ista ceci instantia appa
ret quod forte quod sit veritas: et quam imbecille quod
sit mendacium. Tertius est Christus desiderabilis
benivolentia quam ostendit gratia cœcum illuminati
num a phariseis electrum extra synagogam:
quia vicinus venit ad eum et dixit ei: tu credis
in filium dei? Chrysostomus. Interrogat non ignorans:
sed volens seipsum notum facere: et ostendens
quoniam multum appetiatur ei fidem. Dehinc
littera est enim unus facies voluntate dei quod de
cies mille iniuste. Ecce autem nondum dominus no
uerat: quia non erat videtur. Ideo dicimus: Quis
est dominus: ut credas in eum. Et dixit Iesu: Be
vidisti eum. nunc postquam te inueni electum: et quod
loqui tecum est. Aug^{ustus}: Modo lavat
facies cordis eius. Sequitur. Et illud ait: Cre
do in deum. Et peccatores adoravit eum. Beda.
In quo sumendum est ar gumentum et exemplum
ut non erecta ceruice quod dominum roget: sed super
plex in terram prostratur. Exemplum itaque bene
consideratis: viros affectus exitate ut via
eleverit conscientia a peccatis: tunc illuminiatur: quod
profecto fieri si veraciter proficemini. Tercius
pli narrat viridari in quodam sermone. Qui daz
eremite dedit dominus gloriam cognoscendi secre
ta cordium: hic venies ad ecclesiam in quodam sacer
dos confessiones audiebat: videt quod intrabat
nigri ad ecclesiam quod diaboli coitabant: an
geli vero quasi tristes a remotis ibant. Cum
vero redirent: alibi demones recedebant et
angeli accedebant: inter quos videtur unum quod
demones catena ad collum possita ducebant
cum gaudio quod ad confessionem accedes nigrior
effectus est: et demones eum fortius ligauen
tum. Quod videt eremita ad eum accessit: et
quod videtur dicit. Unde perterritus ait:
Ego inquit in multis offenditur et criminatur ma
gnus occultus. Quod dum postmodum confessus

fuerit: demones abierunt tristes et angeli
cum gaudio accesserunt: quoniam mundus erat.
Bernardus. Omnia in confessione lauantur.

Tertius art. Audistis regem. Heu timore
dum est quod multi sunt ceci noletates ob
derare principium neque finem. Cum dicat lex. scilicet
de his quod notatur infra. id est quod est in initio spectacu
lum. Et de novo. co. componeo. Finis est at
tendendus. l. j. Lauete a tali cecitate: quoniam de
xliii. dicitur. capitulo v. Eccl. Locus non est ordinatus. Po
ne casum et expone di. quod nec ceci spualter
propter considerationis defectum ordinandi sunt
in ordinibus angelorum: sed magis ituri ubi
vmbra mortis et nullus. et ceteri.

Feria. v. post. viij. dominica. xl.

Ece ascendi

eamus regem. Venit mulier summa
mitis ad helissem. iiiij. Regula. q[ui]
sic veniat anima ad chrysostomum velit ascendere
hierusalem. In hac autem historia tres nota
tande sunt mystice significaciones ad hoc
dispositivum. Prima est significatio peccato
ris: et hoc per lunam. Lunam est in
interpretatur misera vel captiva: Iudeo signifi
cat aliam peccatrixem: cuius filius. i. opus mei
ritorum non per factum: mortuum est. Secunda est
significatio timoris: et hoc per Giesum. Giesus
enim interpretatur vallis visio: Iudeo significat
timorem: pueritatem ex consideracione vallis et
benignitatem quod timor procedit: secundum suu
rificit ad spualem resurrectionem. Vel dicta
mus quod Giesus fecit legem veterem: quod est lex
moris quod non poterat alias suscitare a peccato.
Vel etiam Giesus: quod ut dicitur: eundo se iactauit
quod ibat ad mortuum suscitandum: significat opus
quod fit propter laudes hominis. Tertia est
significatio amoris: et hoc per helissem. Hel
issem enim interpretatur dei mei salvatoris: vel di
mei salutare. et fecit amorem per quam anima sal
vatur et vivificantur opera mortificata. vel si
significat legem eius a genitice am quod est lex amoris
quod suscitatur et facit oscitare lepties. i. respi
rare et sedere ad universa bona opera: et h
ec etiam dicitur propter septiformem gloriam spualem.
Vel etiam fecit opus quod fit propter laudem dei
quod est meritorum vite eternae.

Ece regem.

Primus articulus. An opera satisfactoria
extra charitatem facta adueniente chal